

Cílem této práce je zhodnotit využití distančních dat pro hydromorfologické hodnocení. V rámci rešerše jsou rozebrány jednotlivé typy distančních zdrojů dat a vybrané hydromorfologické metody. Hodnocení využitelnosti distančních dat bylo provedeno na 4 sekcích Labe, na kterých byl dříve proveden terénní průzkum. Výsledky z terénního průzkumu byly použity ke srovnání s výsledky z vlastního distančního mapování. Hydromorfologické hodnocení bylo provedeno na základě metodiky HEM (Hydroekologický monitoring). V práci jsou dále hodnoceny jednotlivé parametry metodiky z hlediska stanovitelnosti distančními zdroji dat, využitelnost zdrojů distančních dat pro stanovení parametrů, diskutována je rovněž upravená metodika hodnocení parametrů při hodnocení výsledků z distančního měření. Výsledky práce ukázaly, že využití distančních dat pro hydromorfologické hodnocení je možno považovat za reálnou alternativu terénnímu hodnocení. Práce zároveň ukázala na některé limity ve stanovení parametrů, kde terénní průzkum nemá v dostupných datech alternativu. Výsledky potvrdily, že aplikace distančních dat vede k výsledkům, srovnatelným s terénním průzkumem při respektování nejistoty, dané nemožností zjistit některé parametry.